

[Alfred Bøgh.]

resultatet vil vi formentlig om nogle måneder, eller hvornår det nu bliver, få lagt frem for offentligheden, men nye tanker, forstår jeg, ligger der ikke i det med hensyn til, hvordan fremtidens problemer på det område skal løses. Og ministeren kom altså heller ikke — det må jeg desværre gentage, jeg håber ikke, det bliver optaget som hånligt — med særlig frugtbare, positive tanker.

Jeg vil gerne sige et par ord i anledning af det, hr. Diderichsen var fremme med om, at amt og kommune bør overtage en lang række opgaver. Det kan jo lyde meget besnærende, men så enkelt er det vel næppe. For sagen er jo den, at staten stadig væk sætter sig på de rige indtægtskilder; dér kan jeg jo bare nævne motorafgifterne, der i sin tid blev udskrevet med det sigte, at de skulle gå til vejformål, og hvis kommunerne havde fået disse midler, så havde motorafgifterne vel næppe været så høje, og så havde vejene måske været noget bedre. Men nok om det, man kan jo ikke forlange, at kommunerne skal overtage alle opgaver, hvis staten sætter sig på de rige indtægtskilder, og dér må jeg da indrømme, at ministeren var inde på, at hvis det skulle være tilfældet, så måtte man muligvis overgive nogle af disse indtægtsmuligheder, som staten hidtil har haft, til kommunerne; ellers tror heller ikke jeg det lader sig gøre.

Kom der ikke meget ud af debatten om det første afsnit — det synes jeg i hvert fald ikke — af forespørgslen, så kom der dog noget positivt ud af debatten om det sidste afsnit: om støtte til de kommuner, der har det vanskeligst, og dér takker jeg for den positive holdning og håber, den må give sig udtryk i positiv handling inden alt for længe, og at resultatet må blive mere rimeligt end det, jeg omtalte i mit tidligere indlæg, hvor ordningen ikke havde virket fuldt ud efter hensigten, i hvert fald hvad angår de bloktilskud, der var givet tidligere. Men jeg takker for ministerens positive holdning til denne sag.

Herlöv Larsen: Ja, debatten har jo vist en positiv indstilling fra partiernes side. Når jeg tager ordet, er det nærmest — idet jeg opfattede hr. Sigsgaards indlæg, som om vi i dag debatterede en betænkning, der forelå færdig — for at sige, at jeg mener, at de ting,

der kom frem, er ting, som vi får lejlighed til at se på, når vi forhåbentlig først i det nye år får den betænkning, der skal afgives.

Der er under debatten fra hr. Stæhr Johansen faldet den bemærkning, at vi havde ventet længe på et udspil fra den nedsatte embedsmandskommission fra 1963. Må jeg her gøre opmærksom på, at da man nedsatte kommunallovskommissionen i 1958 og vi nåede frem til 1966, før resultatet af dens arbejde kom til folketinget, så vi kunne tage fat på inddelingsproblemerne, og da der i dag her er givet udtryk for, at byrde- og opgavefordelingen er en af de sværeste ting at løse, så tror jeg, vi har lov til at sige, at embedsmandsudvalget, som man nedsatte, har gjort et godt arbejde på en forholdsvis kort tid, fra 1963 til 1967. Men jeg håber, at vi, når betænkningen foreligger, sagligt kan debattere og fastlægge en ny byrde- og opgavefordeling, der tillige er med til at forenkle administrationen og styrke selvstyret i kommunerne.

Stæhr Johansen: Må jeg kort sige til hr. Herlöv Larsen, at jeg synes ikke, at sammenligningen mellem kommunallovskommissionen og byrde- og opgavefordelingsudvalget er helt rigtig. Man må ikke glemme, at kommunallovskommissionens kommissorium drejede sig om en total ændring i de kommunale grundlove her i landet, hvor byrde- og opgavefordelingen jo kun er et enkelt afsnit. Det er kun, fordi man netop er kommet så langt frem med de kommunale love, at jeg kunne have ønsket, at tempoet havde været noget hurtigere.

Ministerens var inde på, at jeg havde kritiseret det mere abstrakte i ministerens tale. Det er selvfølgelig rigtigt, og jeg erkender, at der var også mange af ordførerne, som beskæftigede sig med de abstrakte problemer. Og det er meget interessant, for det er jo et emne, som er meget vigtigt for landet fremover, og jeg ville også meget gerne ind i den drøftelse, men den venter jeg vi får, når betænkningen vedrørende byrde- og opgavefordelingen kommer; så bliver der en lejlighed til at diskutere dette spørgsmål.

Men det, der var afgørende for mig, var de rent reelle forhold, der er i øjeblikket, og de problemer, vi står over for, og det var jo også dem, jeg fremhævede, men som jeg